

R O Z H O D N U T I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako Disciplinárny súd Slovenskej republiky – odvolací senát zložený z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Miloslavy Čutkovej, JUDr. Ladislava Mejstríka, Mgr. Jozefa Šimona a JUDr. Ladislava Tomčovčíka, v disciplinárnej veci **JUDr. V O**, nar. sudkyne Okresného súdu K, pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. októbra 2009 prejednal o d v o l a n i e predsedu Okresného súdu K proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu, sp. zn. 1 Ds 16/2008 z 20. mája 2009 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov **z r u š u j e** rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu z 20. mája 2009, č. k. 1 Ds 16/2008-150, **a v r a c i a** vec disciplinárnemu súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny súd rozhodnutím, č. k. 1 Ds 16/2008-150 z 20. mája 2009, rozhodol o návrhu predsedu Okresného súdu K z 18. novembra 2008 na disciplinárne konanie sudkyne Okresného súdu K JUDr. V C, ak, že

I/ Podľa § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov zastavil disciplinárne konanie proti JUDr. V O pre skutok, ktorého sa mala dopustiť tak, že vo veci Okresného súdu K sp. zn. 15C 345/2000, ktorá jej bola pridelená, konala so značnými zbytočnými priet'ahmi, pretože návrh na začatie disciplinárneho konania

bol podaný oneskorene.

II/ Podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov oslobodil JUDr. V O spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pre disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov, ktorého sa mala dopustiť tak, že vo veciach Okresného súdu K sp. zn. 15C 31/2008, 15C 24/2008, 15C 23/2004, 15C 77/2008, 15C 74/2006, 15C 53/2008, 15C 35/2006, 15C 103/2006 nevyhotovila rozhodnutia v lehote stanovenej ustanovením § 158 ods. 3 O. s. p., pretože tento skutok nie je disciplinárnym previnením.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie pod bodom I/ odôvodnil tak, že podľa jeho zistenia predseda okresného súdu dňa 14. mája 2008 písomne odpovedal účastníčke konania na jej sťažnosť na prietahy v konaní pod sp. zn. 15C 345/2000 (vedenej pod Spr. 49/2008). To znamená, že 14. mája 2008 bol pracovný deň (streda), kedy začala plynúť lehota a 14. novembra 2008, kedy skončila lehota podľa § 63 ods. 4 Tr. por., ktorý sa číselne zhoduje s dňom, v ktorom sa stala udalosť určujúca začiatok lehoty, bol piatok – pracovný deň. Lehota na podanie návrhu skutku pod bodom I/ návrhu tak uplynula dňa 14. novembra 2008. Vzhľadom na to, že návrh na začatie disciplinárneho konania bol podaný na pošte dňa 20. novembra 2008 (štvrtok) a doručený disciplinárnemu súdu dňa 24. novembra 2008 (pondelok), teda oneskorene, disciplinárny súd rozhodol tak, že disciplinárne konanie pre skutok v bode I/ návrhu ako oneskorene podaný zastavil. Po právnej stránke odôvodnil súd prvého stupňa svoje rozhodnutie ustanovením § 120 ods. 5 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov a ustanovením § 63 Tr. por. Procesný postup odôvodnil ustanovením § 124 písm. a/ zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov.

Rozhodnutie pod bodom II/ odôvodnil súd prvého stupňa tak, že vyhodnotením dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnej súvislosti dospel k názoru, že skutok uvedený pod bodom II/ výroku rozhodnutia sa stal, to znamená, že sudkyňa vyhotovila vo všetkých uvádzaných rozhodnutiach rozhodnutia po lehote stanovenej v ustanovení § 158 ods. 4 O. s. p. Disciplinárny súd bol toho názoru, že sudkyňa všetky svoje žiadosti o predĺženie lehoty riadne zdôvodnila, ktoré dôvody je možné považovať za legitímne. V takomto konaní a postupe sudkyne nevidel súd prvého stupňa zavinené nesplnenie alebo porušenie povinnosti sudcu, resp. úmysel nekonat' plynule bez zbytočných prietahov. Naopak, sudkyňa tým,

že požiadala o predĺženie lehoty, či už z objektívnych alebo subjektívnych dôvodov, zvolila legitímny postup, ktorý jej umožňuje ustanovenie § 158 ods. 4 O. s. p. Úmysel, resp. zavinené nesplnenie povinnosti sudcu nemožno sudkyňi pripísať už aj z dôvodu, že predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudku žiadala o pomerne krátku dobu, najdlhšie o 17 dní. Osobitne nie je možné sudkyňi vyčítať postup vo veci, sp. zn. 15C 77/2008, kde bol rozsudok vyhlásený dňa 24. septembra 2008, pretože z tohto spisu nevyplývalo a nebol zdôvodnený postup vyššej súdnej úradníčky, ktorej bol spis predložený na prípravu konceptu rozsudku, keď tento bez vypracovania konceptu predložila kancelárii a navyše v období, keď sa sudkyňa nachádzala na rehabilitačnom pobyte (dňa 24. októbra 2008). Súd prvého stupňa považuje za nepochopiteľný postup tejto vyššej súdnej úradníčky, keď rozhodnutá vec bola jednoduchá a navyše s ustanovenou opatrovníčkou na strane odporkyne, s čím vyšší súdni úradníci na ostatných súdoch nemajú problémy. Ak vyššia súdna úradníčka mala relevantný dôvod na to, aby nesplnila poverenie sudkyne, mala to v spise riadne zdôvodniť. Sudkyňi je možné vytknúť oneskorené žiadosti o predĺženie lehoty vo veciach, sp. zn. 15C 23/2004 a 15C 24/2008, kde boli vyhlásené rozsudky dňa 30. septembra 2008, pričom o predĺženie lehoty požiadala až 31. októbra 2008, hoci po rehabilitačnom pobyte nastúpila dňa 28. augusta 2008, najneskôr tak mohla urobiť už 30. októbra 2008, kedy mala vedomosť o svojej práceneschopnosti. V konečnom dôsledku však tieto dva rozsudky zrejme počas práceneschopnosti vyhotovila 8 dní po lehote. Súd prvého stupňa bol ďalej toho názoru, že sudkyňa mala relevantné dôvody na požiadanie o predĺženie lehoty na vyhotovenie rozsudkov, či už objektívne (pracovná zaťaženosť, intenzita pojednávaní, účasť na odbornom seminári) alebo aj subjektívne (čerpanie dovolenky, rehabilitačný pobyt, úplná pracovná vyčerpanosť a následná práceneschopnosť). Práve v takýchto prípadoch sa objektívnym spôsobom snažila o elimináciu dôsledkov vyplývajúcich z porušenia ustanovenia § 158 ods. 4 O. s. p. Aj keď je štátna správa súdov zodpovedná za dodržiavanie, resp. plnenie si povinností sudcov, predsa len by bolo vhodné, aby inštitút upravený v ustanovení § 158 ods. 4 O. s. p. bol využívaný aj na ochranu sudcov, najmä pri ich objektívnych, ale aj subjektívnych dôvodoch, pokiaľ nedôjde k jeho zneužitiu. Štátna správa súdu mala objektívnejšie a včas vyhodnotiť jednotlivé žiadosti sudkyne o predĺženie lehoty už aj vzhľadom na to, že mala vedomosti o prítomnosti, resp. neprítomnosti sudkyne z rôznych dôvodov na pracovisku v mesiaci október 2008. Súd prvého stupňa dospel k záveru po vyhodnotení všetkých dôkazov, že skutok, ktorý sa stal pod bodom II/ výroku rozhodnutia, nie je disciplinárnym previnením, a preto sudkyňu spod návrhu na začatie disciplinárneho konania pod bodom II/ podľa § 129 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. v znení neskorších predpisov oslobodil.

